از راههای مفید و کاربردی پیاده کردن توافقات اشخاص برای اداره شرکت این است که سهام سهامداران در اساسنامه شرکت به انواع مختلف تقسیم شود؛ به عنوان مثال اگر شرکت دو ذینفع اصلی داشته باشد که یکی دارای سرمایه بیشتر و دیگری توانایی مدیریت شرکت را دارد؛ سهامداران می‌توانند سهام شرکت را به دو نوع الف و ب تقسیم کرده و مقرر کنند که یک مدیر از سهامداران نوع الف و دو مدیر از سهامداران نوع ب انتخاب خواهند شد؛ در این‌صورت اگرچه سهام سهامداران نوع ب ممکن است کمتر باشد ولی اکثریت هیات مدیره در اختیار آن‌ها است؛ شیوه اخیر در اساسنامه شرکت‌های بیمارستانی متداول است که در آن سهام‌ها به سهام دندانپزشکان، چشم‌پزشکان و ... تقسیم می‌شود.

۱۲- مقایسه و تفاوت‌های	شرکت سهامی خاص	شرکت با مسئولیت محدود
حداقل تعداد شرکا	۳	۲
تشریفات ارزش‌گذاری آورده غیرنقد	ضرورت جلب نظر کارشناس رسمی دادگستری	ندارد[1]
لزوم وجود بازرس اصلی و علی‌البدل	دارد	اصولاً ندارد
لزوم وجود هیأت مدیره و مدیرعامل	دارد	ندارد (می‌تواند تک مدیر باشد)
لزوم تشکیل مجمع و حدنصاب تشکیل	دارد	ندارد
لزوم نشر آگهی برای دعوت	دارد	ندارد
لزوم تصویب صورت‌های مالی به صورت سالانه	دارد	ندارد
لزوم تجدید انتخاب سالانه بازرس	دارد	ندارد

[1]. اداره ثبت شرکت، طی بخشنامه‌ای جلب نظر کارشناس رسمی دادگستری را برای ارزش گذاری آورده غیرنقد شرکت‌های با مسئولیت محدود نیز اجباری نمود که طی دادنامه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در سال ۱۴۰۲، این بخشنامه ابطال و در نتیجه الزام اخیر برداشته شد.

لزوم تجدید انتخاب هیأت مدیره حداقل هر دو سال یکبار	دارد	ندارد
لزوم واریز سرمایه به حساب بانکی	دارد	ندارد[1]
تشریفات کاهش و افزایش سرمایه	دارد	ندارد
ممنوعیت رقابت مدیران با شرکت	دارد	ندارد
ممنوعیت یا محدودیت معامله با شرکت از سوی بازرس و مدیران	دارد	ندارد
ممنوعیت أخذ وام از شرکت از سوی مدیران یا تضمین دین مدیر توسط شرکت	دارد	ندارد
محدود کردن اختیارات مدیران در برابر اشخاص ثالث	ممکن نیست	ممکن است
ضمانت اجرای کیفری	مفصل و زیادی دارد	محدود و کمی دارد
لزوم سپردن سهام وثیقه از سوی مدیران	دارد	ندارد
ممنوعیت برخی از اشخاص از تصدی به سمت بازرس و مدیریت	دارد	اصولاً ندارد

گفتار دوم: تبدیل شرکت (۱۳ تا ۱۶)

تبدیل شرکت با مسئولیت محدود به سهامی خاص

۱۳- شاید برای کسب و کارهای کوچک بهتر است که مؤسسین آن، شرکت با مسئولیت محدود ثبت کرده و سپس با رشد و بلوغی که پیدا می‌کنند به شرکت سهامی خاص تبدیل شوند؛ البته شرکت با مسئولیت محدود در صورتی می‌تواند به شرکت سهامی خاص تبدیل شود که حداقل دو سال از تاریخ ثبت آن گذشته باشد (بند ب ماده ۲ دستورالعمل تبدیل شرکت ۱۳۹۹/۱۱/۱).

۱. طبق قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱ الزامی برای واریز سرمایه نقدی به حساب بانکی در شرکت‌های با مسئولیت محدود وجود ندارد لیکن این موضوع به موجب بخشنامه سازمان ثبت، در رویه عملی از سال ۱۴۰۲ اجباری شده است.